

Steagul ROȘU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROSANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXXIV, NR. 7 983

Joi, 4 mai 1978

4 pag. — 30 bani

Luna mai - lună de vîrf în realizarea producției fizice

Cum ne e tradiția muncitorească, sărbătoarea Inițiului Mai a fost întâmpinată de colectivele întreprinderilor miniere ca și din celelalte unități economice cu rezultate din ce în ce mai bune în producție, rod al mobilizării plene în marea întrecere. Vizînd unitățile miniere este demn de relevat faptul că minerii de la Uricani au încheiat și luna aprilie cu planul depășit, totalizînd mai mult de 11 000 tone de cărbune extras suplimentar de la începutul anului. Rezultate bune la sfîrșitul lunii aprilie înscrise și colectivele de la Vulcan, Paroșeni și Petrila. O privire mai atentă asupra „mersului” producției fizice evidențiază pregnant sporirea extracției de cărbune aproape la fiecare unitate, redresarea unor mine care și-au realizat și depășit aproape constant sarcinile zilnice. Consemnăm în această ordine de idei recordurile de producție zilnică realizate de minerii Lupeniului de la trecerea la actualul program de lucru, ca și promisiunile - bazate pe rezultate concrete - ale secretarului comitetului de partid de la Lonea. Și minerii Aninoasei, ca și cei de la Dilja, au depășit mai

multe zile la rînd sarcinile zilnice fiind evidentă tendința firească de redresare a producției. Spunem firească, deoarece măsurile aplicate au creat condițiile necesare realizării planului. Vorbînd despre aplicarea unor măsuri, trebuie subliniate cele luate de Biroul comitetului municipal de partid - care a analizat în cursul lunii aprilie activitatea minei Livezeni - măsuri a căror aplicare, aflat de către conducerea Combinatului minier Valea Jiului cît și cea a minei Livezeni vor trebui să ducă la redresarea producției acestei mine, ca de altfel și a minei Bărbăteni.

Așa stînd lucrurile, luna mai pune în fața colectivelor miniere sarcina sporirii continue a producției fizice - domeniu spre care trebuie să-și îndrepte întreaga atenție organele și organizațiile de partid, conducerile tehnice și fiecare conducător al producției de la brigadier pînă la director. Aceasta cu atît mai mult cu cît aplicarea măsurilor adoptate în adunările generale ale oamenilor muncii au creat condiții dintre

● (Continuare în pag. a 2-a)

Din primul schimb - cărbune peste plan

PRELIMINARUL - DEPAȘIT CU 100 TONE

Prin cele 100 tone cărbune extrase peste preliminar în primul schimb de lucru al lunii mai, minerii de la Dilja confirmă prin fapte hotărîrea l. de a continua cu și mai bune rezultate eforturile depuse în luna aprilie. În acest prim schimb toate sectoarele au produs peste plan.

120 TONE PESTE PREVEDERI

Tot ieri, după schimbul I, de la I.M. Uricani dispăcerul Virgil Chiriac ne-a transmis vești de bun augur de la colectivul fruntaș pe Valea Jiului în primele patru luni ale anului. Aici, preliminarul schimbului a fost depășit cu 120 tone. Șuvoiul cel mai substanțial a „curs” din abatajele brigăzilor conduse de Gheorghe Scorpie și Traian Pop din sectorul III, Constantin Sorescu, sectorul II, și Procopie Moater din sectorul I.

Pentru oamenii muncii din Valea Jiului

200 de noi apartamente

La sfîrșitul lunii aprilie, la Uricani, constructorii de locuințe au predat, în cartierul Bucura, un nou bloc, cu 30 apartamente. Împreună cu acestea, numărul apartamentelor finalizate în Valea Jiului de la începutul anului se ridică la 200.

Un nou bloc, cu 20 apartamente, urmează să fie dat în folosință în luna mai la Lupeni, în timp ce constructorii din Petroșani depun eforturi stăruitoare pentru a preda, tot în această lună, în cartierul Aeroport, alte 42 de apartamente.

Șeful echipei de zidari Gheorghe Savin și maistrul constructor Emil Surdu de la lotul Vulcan al T.C.H. verifică planul de execuție a blocului I-M.

Prezențe românești la târgurile internaționale de carte

După recentele târguri internaționale de carte de la Bruxelles și Bologna, țara noastră va participa luna aceasta la alte două manifestări similare, prilejuri de prezentare a valorilor producției noastre editoriale - volume de literatură social-politică, științifică, tehnică, beletristică, de artă, pentru copii și tineret. Este vorba de târgurile cu tematică generală de la Nisa și Varșo-

via, manifestări programate între 12 și 17 mai și, respectiv, 17 și 22 mai.

Pentru cel de-al doilea semestru al anului se anunță cunoscutele târguri internaționale de carte de la Belgrad și Frankfurt pe Main, confruntări literar-editoriale pentru care sînt pregătite alte sute de volume românești.

(Agerpres)

La I. M. Aninoasa

POLICALIFICAREA,

deși se impune cu necesitate, plutește încă în sfera incertitudinilor

Exploatarea și întreținerea corectă a mașinilor și utilajelor de înaltă tehnicitate cu care sînt dotate minele Văii Jiului este posibilă numai dacă cei care lucrează cu ele posedă o bună pregătire profesională, cunoștințele necesare. De aceea frecventarea cursurilor de policalificare este condiția primordială realizării unei calificări corespunzătoare. Dar ființarea lor este condiționată de doi factori: organizarea riguroasă a cursurilor și dorința oamenilor întru dobîndirea cunoștințelor în urma cărora să poată stăpîni tehnica din dotare.

La I.M. Aninoasa am căutat răspuns la întrebarea: cum sînt organizate cursurile de policalificare? Șeful biroului personal, învățămînt și retribuție, subinginerul Ioan Liszka, ne-a dat cîteva date de referință. Astfel, am aflat că „policalificarea nu numai că e întîrziată, e foarte mult rămasă în urma cerințelor. Încă din luna martie a început un curs cu 45 de mineri și ajutoiri mineri pentru meseria de lăcătuș, însă cel de mineri, la care vor participa electrolăcătușii, nu a fost început. Probabil în cursul lunii mai va fi organizat și se

speră că-l vor urma aproximativ 40 de lăcătuși!”

De ce această întîrziere? Cauzele sînt mai multe. A fost invocat faptul că pentru a fi cuprinși în acest curs de policalificare și lăcătușii de la sectorul II, s-a așteptat introducerea și montarea unei combine în subteran la care participă toți electrolăcătușii. Ar fi o scuză, însă montarea unei combine nu durează chiar atîta timp.

Tot ca o cauză a amînării deschiderii cursului a fost invocată și aceea că multe cadre tehnico-ingenerești se

află la reciclare și nu ară cine să susțină lecțiile (e vorba doar de doi maistri principali și doi ingineri, din care un șef de sector). E greu să credem că la Aninoasa nu s-ar mai fi găsit și alte persoane, în afara celor patru, care să fie în măsură să țină lecții. Dacă ar fi fost numai cele două motive, probabil că întîrzierea cursurilor de policalificare n-ar fi fost așa de mare; am aflat însă că nici sălile la școala de calificare

C. IOVANESCU

● (Continuare în pag. a 2-a)

Brigadierul Viorel Corcheș, un destoinicșef de formație de la mina Petrila, formație care se menține constant în fruntea întrecerii. În clișeu nostru, la ieșirea din mină, brigadierul împreună cu ortacii lui după o zi rodnică. Foto: Ion LICIU

Vă informăm

DOUA NOI UNITĂȚI comerciale au fost deschise, în preajma zilei de 1 Mai, în orașul Petrila. Este vorba despre magazinele nr. 14 - încălțăminte - mercurie și nr. 15 - tricotate - aparținînd de I.C.S.M.I. Petroșani, amplasate la parterul unui modern bloc de locuințe dat în folosință în cartierul 7 Noiembrie. La deschidere, cele două unități au oferit cumpărăto-

rilor un fond de marfă de peste 2,5 milioane lei. (I.M.) CONFIRMÎND încă o dată valabilitatea zicalei „prietenui adevărați, la nevoie se cunoaște”, un grup de uteciști de la preparafția Coroești au fost recent părtași la un act de solidaritate umană. Radu Panțoc, Viorel Stoica, Tiberiu Groza, Ernest Kișner, Izidor Barabaș și Dumitru Ene, secretarul organizației de bază U.T.C. nr. 6 transport, au donat onorific sînge pentru salvarea colegului lor de muncă,

Petru Pantelimon, a cărui viață era în pericol. Prieteni adevărați! (Ștefan Nemeșek). LA I.M. BĂRBĂTENI au fost amenajate trei săli de clasă destinate cursurilor de calificare, perfecționării calificării și policalificării personalului muncitor din subteran. Cu acest prilej s-au inaugurat și cursuri de calificare pentru mineri, de perfecționare pentru mecanicii de locomotivă și de policalificare pentru întreg personalul minei. (V.S.)

FOTOCINECLUBUL de la preparafția Coroești a debutat public prin realizarea fotografiilor unor fruntași în producție din întreprindere și prezentarea lor la panoul de onoare din oraș. Membrii fotocineclubului au realizat, de asemenea, un prim scenariu cu tematica din domeniul protecției muncii și lucrează în prezent la al doilea. (Ș.N.)

vă informăm

Un miner numit... VOINȚĂ!

Petrila, 27 aprilie 1978. Zi în care soarele zîmbește a primăvară plină și în care „frontalele” orizontului 14 trimt la suprafață producții record. Mă aflu de cîteva zile ore bune în preajma lui Eugen Voicu, dar ce înseamnă un schimb în mină pentru un șef de brigadă care trăiește prin 8 500 tone suplimentare, producția a 17 zile și nopți pline, cu depășiri cu tot, ciștigate lurtunos în prima treime a anului? Și, mai ales, cum poți concentra într-o însemnare de cîteva pagini densitatea unor fapte ce nu stau la îndemina oricui?

La I.M. Petrila (și poate pe întreaga Vale a Jiului), ortacii lui Eugen Voicu se află, cum li-i telul, în frunte. Inițiativa „Brigada înaltei productivități” își găsește exprimarea la vatra unei întreceri socialiste spectaculos desfășurate. Vin minerii din alte

părți să vadă, să se convingă și să învețe metode mai eficiente de muncă. Scriu reporterii ziarelor din țară, transmit comentarii în undă și imagine cu căldură, cu entuziasm. Brigada lui Eugen Voicu atacă cu îndrăjire zăcămintul, pune în valoare infinite rezerve creatoare. Nu-i un miracol, cum zic minerii, nici nu are cum să fie, pentru că totul ține de om, de gîndire, de organizare, de exprimare patriotică în muncă, de luciditate în acțiune.

Despre Eugen Voicu nu poți scrie decit cu pana înmuiată în cerneala esențelor tari, în cuvinte înaripate, admirativ și recunoscătoare. O inițiativă pornită la începutul lui 1978 în Vale, a cuprins rapid Valea, încit pe Eugen Voicu, pe șefii de schimb, începînd

Ștefan GHEORGHIU

(Cont. în pag. a 3-a)

Individ - Colectivitate • Individ - Colectivitate

Drumurile spre abataje au numele lor, pe care le păstrează pentru că poartă amprenta vredniciei bărbaților care le-au zămislit și care au lăsat în urmă cale liberă milioane de tone de cărbune necesar țării. Și poate de aceea urcând planul lui Geza Antal - brigadier la sectorul VII al I.M. Vulcan - încercam să găsim în fiecare armătură un punct de reper care să-l definiască, atât pe el, cât și pe ortacii lui, care i-au dat, în semn de prețuire, porecla de „omul cu mina de aur”.

Cuvinte care nu știm de unde vin decît după ce sursa de lumină ne-a avertizat, în timp ce urcam un scurător, că „omul cu mina de aur” este la frontul de lucru. L-am găsit muncind, alături de ortaci, sus, la capătul suitorului de aeraj de pe stratul 18. De 21 de ani a deschis numai drumuri subterane. La 27 de ani era brigadier și experiența acumulată îi dă dreptul să afirme că nimic nu e trainic, fără încredere în tine, în forțele tale, în oamenii cu care lucrezi cot la cot, că nu poți realiza ceva bun fără a cunoaște oamenii cu care lucrezi, greutățile și bucuriile lor.

- Eu unul dacă n-aș fi avut o satisfacție, acea satisfacție pe care și-o dă

munca, nu mă puteam stabili în Valea Jiului - îmi spune Geza Antal. Și cum să nu am - continuă el - cînd merg să rezolv o problemă a unui ortac din brigadă și o rezolv, iar apoi îl văd liniștit, cu trageră de inimă. Pentru că nu-mi plac frunțile încrețite și vorbele tari, ci calmul și lucrul bun, de calitate, în galerie. Un lucru făcut bine nu numai că te apără de accidente, dar

Cînd toți ortacii mei sînt mulțumiți, atunci sînt și eu. Numai așa poți să faci lucru de calitate.

Brigada lui Geza Antal și-a realizat întotdeauna planul și în cei 18 ani de cînd este brigadier a săpat peste 1 km de galerii. Oamenii s-au afirmat în brigadă, acolo au crescut în meserie. Acest lucru îl pot spune mai bine Constantin Purcaru, Karol

Antal, fratele brigadierului, Mihai Constantin, Ioan Bodescu, toți mineri șefi de schimb. „Brigadierul nostru este foarte înimos, ne organizează în așa fel munca încît nu rămînem niciodată sub plan” spune șeful de schimb Mi-

„Omul cu mina de aur”

Bărbați care onorează titlul de miner

hai Constantin, mîndrindu-se că brigada lor și-a depășit planul lună de lună și în primul trimestru al acestui an. „Iar noi îl sprijinim - continuă el - și cred că oricare dintre noi dacă ar face o nemotivată, i-ar pieri puterea să ne privească în ochi”. Deneș Lenghel și Mihai Hurezan, ajutori mineri, Ioan Ighnat, vagonetar și noii angajați din brigadă, Petre Gnghiuș și Petre Pleșa pot spune oricînd cu mîndrie că brigadierul le-a fost călăuză în meserie, că gustul succesului nu se menține decît cu dăruire în muncă, cu simțul răspunderii.

Gheorghe POPESCU, lăcătuș miner

• (Urmare din pag. 1)

de la finierii Ștefan Alba și Dumitru Pantîcu și terminînd cu Pavel Crăciun, în prag de pensie, pe ceilalți ortaci de-o neasemuită bravură, îi găsești acum exprimați și la Vulcan, la Lupeni sau Aninoasa, pretutindeni unde există zăcămint și se scoate cărbune.

Sistemul de extracție născut în brigada lui Eugen Voicu de la Petrila, deloc complicat, se întrepătrunde într-o bogăție de însușiri minerești puse cu înțelepciune în valoare. Trei fronturi în neostenită mișcare, maleabilitate strategică în atacarea punctului principal de lucru, armonizare a forțelor în acțiune, solidaritate și întraajutorare la greu. Mai înții de toate, preluări de schimburi în mers, asigurarea continuității prin dublaje în operația predare-primire. Cînd intri în mină, nu poți intra cu o mină goală, întotdeauna existînd cerințe de aprovizionare, nevoie de lemn și metal, de piese de schimb, de diferite unelte și aparatură de orientare. Și-apoi precizia din planul de bătaie, atribuțiuni-

le chibzuit stabilite pe schimb și individ, convingerea că așa și nu altfel trebuie acționat, lucru bun cum e „Norocul bun” al minerului prin tradiție și nu altfel. Cînd combina stă, cînd banda întepeneste în role, doare, și cine nu-i interesat ca durerea să tină cît mai

Un miner numit... VOINȚĂ!

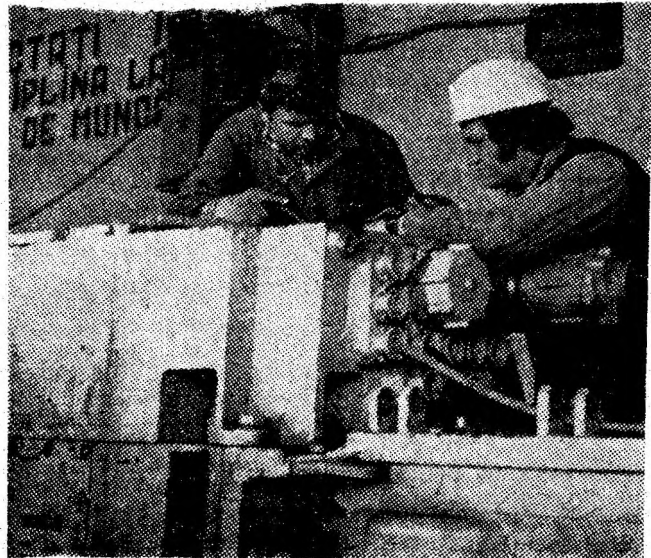
puțin, locul de muncă să fie vindecat cît mai grabnic? Cu socoteală însă, fără inutilități și derută și, mai ales, fără a cînti oamenii din rosturile lor fi-rești.

Un front de lucru pregătit ca la carte nu poate duce decît la producții suplimentare. Omul, cum spune proverbul, și aici sfințește locul, nu oricum, nu doar prin prezență fizică, fie ea cît

de robustă, ci printr-o pregătire profesională solidă, prin stăpînirea de cunoștințe avansate în minerit, prin inteligență novatoare și înțelepciune integral valorificată. Oamenii adevărați trăiesc prin specializare pe post, dar și prin îndemnarea de a executa un ansamblu de lucrări, prin policalificare. Se vorbește tot mai mult despre necesitatea „minerului tehnician”, stăpîn pe front, dar și pe mecanizare, gata să facă față tuturor sarcinilor, mai mult sau mai puțin dificile.

De 11 ani, de cînd conduce 70 de ortaci, Voicu s-a dovedit un priceput profesor al educației minerești. „La noi, nemotivata e rar și cu totul întâmplător”. Acestea sînt cuvintele pe care le auzi cînd întrebi despre modul în care se manifestă conștiința umană și cinstea de a fi membru al unei brigăzi cum nu sînt multe. Apoi țînuta, în mină și în afara ei. „Șutul respinge ortacul pletos, așa cum petrecerea în societate sau în familie nu-i pentru minerul fără de cravată”. Și astfel înțelegi că viața acestei brigăzi nu se desfășoară doar în cadrul limitat al galeriilor, că are o arde de exprimare mult mai largă, în familie, la o petrecere colectivă în care se sărbătoresc succese și întotdeauna într-o stare de bunăcuvință aleasă. „Nu poți uita disciplina la gura minei, la ieșire, așa cum nu te poți lepăda de bunele deprinderi sociale atunci cînd ai coborît în sut”. „Eu unul zice Eugen Voicu - nici în somn nu uit că sînt miner, că am o profesie frumoasă și de răspundere, care merită să fie cinstită și înfățișată cum se cuvine, adică în splendoarea ei”.

Așadar, consemnînd această profesiune de credință, nu știu ce s-ar mai putea adăuga în plus despre profesiunea de miner și despre mineritul de calitate.

Electricianul Aurel Bildea și inginerul Zeno Bar, șeful formației service, conlucrează la efectuarea probelor de atelier ale combinei KW-B care în curînd va fi introdusă în subteran la mina Paroșeni.

Anchetă

Tineretea, vîrsta afirmării

În cele ce urmează, ne-am propus să purtăm discuții prin cîteva întreprinderi, avînd ca interlocutori tineri muncitori, pe care i-am rugat să ne răspundă la întrebarea: „Care este vîrsta afirmării?”. Astăzi vom relata răspunsurile a cinci tineri din secția de reparații electromecanice din cadrul sectorului V al I.M. Uricani, secție în care, așa cum ne-a spus maestrul Victor Patalita, vîrsta medie a lucrătorilor este de 23 ani.

Iosif MARCUȘ, 25 ani, forjor, secretarul organizației U.T.C. din secție: „La această întrebare aș răspunde prin a vă arăta felul în care tinerii din atelierul nostru își îndeplinesc sarcinile ce le stau în față. În fiecare lună acestea sînt depășite cu 10-15 la sută. Piesele și reparațiile efectuate sînt de calitate bună, pot spune chiar că nu avem rebuturi. Exista la început o suspiciune din partea unor vîrstnici, dar uteciștii au

trecurt acest „examen” dificil, astfel încît azi ne putem mîndri că am cîștigat pe de-antregul încrederea celor mai vîrstnici, a întregului colectiv. Această apreciere are la bază ambiția tinerilor de a se perfecționa în profesia aleasă, de a se autodepăși. Noi aplicăm principiul: „Eu produc, eu controlez, eu răspund!”.

Ion ȚIGANTELE, 26 ani, electrician: „Acum 7 ani, cînd am absolvit Școala

profesională din Lupeni și am venit să lucrez aici, la Uricani, mă întrebam dacă voi fi capabil să fac față exigențelor ce le impune munca într-un colectiv. După acești ani, pot afirma că am reușit acest lucru: lucrez cu pasiune și caut să mă perfecționez tot mai mult în meseria mea. Cu altele cuvinte, mă iau la întrecere cu mine însumi. Tot aici am fost primit în rândurile comunistilor. Eu, unul zic așa: **N i m i c n u - i î m - p o s i b i l , d a c ă a i v o i n ț ă ; p u t e m î n v i n g e o r i c e o b s t a c o l e , m a i a l e s a c u m c ă s î n t e m t i n e r i .**

Maria CATRINA, 22 ani, sudoriță: „De doi ani de cînd sînt în această secție,

după absolvirea școlii profesionale din Petroșani, cred că m-am integrat bine în colectivul de muncă. Nu pot spune că a fost greu, deoarece toți sîntem tineri, dornici să ne realizăm în viață. Aș dori ca și în cîminul pe care în curînd mi-l voi întemeia, să existe aceeași atmosferă de înțelegere, de stimă reciprocă, cu care m-am obișnuit aici, în acest colectiv muncitoresc. **E u u n a c r e d c ă n u e n e v o i e s ă a ș t e p t ă m s ă î n c ă r ă n ț i m , p e n t r u a n e a f i r m a ! ”.**

Petru IANC, 21 ani, electrician: „Nu vreau să fie luată ca laudă, dar eu sînt foarte exigent cu mine însumi cînd e vorba de reparațiile utilajelor din subteran. Întotdeauna mă gîndesc așa: de calitate munca mea depinde bunul mers al utilajelor în subteran și deci nu am voie să greșesc. Adică superficialitatea e inadmisibilă în meseria mea...”

Dacă există o vîrstă a afirmării? Cunoșc inovații ai căror autori sînt foarte tineri... Deci și tineretea e o vîrstă a afirmării”.

Ion DOBÎRCEAN, 19 ani, electrician: „Lucrez în mijlocul acestui colectiv din 1976. În prezent urmez treapta a II-a a Liceului Industrial din Lupeni. Noi, toți tinerii secției de reparații electromecanice ne-am străduit să fim la înălțimea sarcinilor ce ne-au fost încredințate. Și cred că sîntem, lucrînd cot la cot, cu toți ceilalți meseriași. Or această e o dovadă elocventă a afirmării”.

Acestea au fost opiniile a cinci tineri, meseriași și oameni de nădejde, de la I.M. Uricani. Din răspunsurile lor se desprinde concluzia că vîrsta tineretii este o vîrstă a afirmării, atunci cînd, bineînțeles, există dragoste și dăruire pentru profesia aleasă.

Text și foto: **Gheorghe OLTEANU**

A trecut abia un an de cînd Caila Florica a pășit pe poarta I. F. A. „Viscoză” Lupeni. În acest scurt răstimp, în viața ei s-au produs multe schimbări. S-a calificat la locul de muncă sub îndrumarea tovarășei sale mai vîrstnice, Elisabeta Birceanu și a devenit „cea mai bună prelucrătoare de fire din secția finisaj textil”, după cum a-

Textilista cu nume de floare

preciază maestrul Constantin Stan, secretara adjunctă a comitetului de partid pe fabrică. Iar munca pe care o execută Florica nu-i nicidecum ușoară, presupune multă agerime. Ea lucrează la două mașini „la patru fețe” pe care se învîrt concomitent 400 de fuse. Bucurii, satisfacții? Am multe, ne spune zîmbind textilista cu nume de floare. Dar dintre toate, cele mai semnificative mi se par aplicarea măsurilor privind reducerea săptămîinii de lucru și creșterea substanțială, de 15 la sută a retribuției. Voi munci și în viitor ca să mă bucur din inimă că fabrica noastră își va mări capacitatea cu 5000 kg fire de mătase pe an, pînă în 1980. Aceasta înseamnă noi locuri de muncă pentru femei. (V.S.)

Iosif Marcuș

Ion Țigantele

Maria Catrina

Ion Dobîrcean

Petru Ianc

